

Ale to jsme ani neslyšeli, že je nějaký Duch svatý, odpověděli apod. Pavlovi na jeho otázku. Křest Janův? Aha! A vztáhl na ně ruce a biřmoval je. Kontrolní otázka, dnes ji položím dětem v soutěži Proglaso: Který den po svém zmrtvýchvstání přišel Ježíš za učedníky zamčenými ve večeřadle?

- a. První den v týdnu navečer, to je ještě v neděli, v den, kdy vstal z mrtvých.
- b. První den v týdnu odpoledne, to je v pondělí. Apoštolové ze strachu nešli do práce, dodatečně si vzali dovolenou.
- c. Přišel k nim až za týden, to už svaté ženy šílely, že ještě pořád ti natvrdlí chlapi neuvěřili, že vstal z mrtvých.

2. Pán Ježíš stanul mezi nimi, ale neřekl:

- a. Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.
- b. Ani neřekl: Pochválen buď já. Řekl:
- c. Pokoj vám! Pokoj jako první velký dar. A pokračoval: Přijměte Ducha svatého.

Ježíš nám předává první dar Ducha svatého, jímž je *pokoj*.

Víra bez pokoje může sklouznout k fanatismu nebo fatalismu, snadno se stane přelétavou.

Naděje bez pokoje je bláznovství, sen, chiméra. Rozkolísanost mezi neoprávněnou jistotou a frustrující beznadějí.

Láska bez pokoje se může stát hysterickou a obrátit se v žárlivost nebo nelásku nebo i nenávisť.

Pokoj je prostředí pro budování jednoty. Předpoklad usmíření.

Vraťme se k příběhu: Závažná věta zazněla už v neděli Zmrtvýchvstání: Komu hříchy odpustíte... Dostali *moc*. O Letnicích pak slavnostně, modlitbách, soustředění, přemýšlení dostali *odvahu*. Rozrazili dveře večeřadla. Napřed *moc* a pak i *odvaha*, doplněná každodenní *vytrvalostí* v souženích až ke svědectví krve. To byla výbava apoštolů. Tatáž výbava je naše.

Máme doma lékárníčky. To je nutné. O potřebném léku je třeba vědět, kde ho mám uložený. Ale vědět, jak a kdy ho použít je stejně tak důležité. Osvojujeme si to umění.

Duch svatý je lék. Je životní prostředí. Je jako vzduch, který nevnímáme, ale bez něhož přece nemůžeme žít.

Stejný duch svatý, který rukou apoštolů konal mocné divy je dnes s námi ve velkých i malých věcech. Při důležitých věcech, například rozhodování o budoucnosti na něho obvykle vzpomene. Ale On je s námi jako rádce v samoobsluze nebo před plakátem s programem kin.

Chci říci: pokud nevnímáme Ducha svatého jako každodenního přítele, něco v nás usnulo. Duch svatý je čerstvost církve. Mladí křesťané ač vypadají často na držení čerstvosti, nemají o nic větší právo ani povinnost v užívání. Je pro všechny.

Duch svatý není jen pro hrdiny a velké osobnosti nebo pro velké úkoly.

Duch svatý je můj i Tvůj každodenní *přítel, průvodce*,

ten, kdo *suší* mé slzy zármutku,

ten, který mi *dělá make-up*, abych vypadal k světu.

Duch svatý je *radost* k mým rozhodnutím.

Duch svatý je *chut'* k mým skutkům.

Duch svatý je *káva* k nutné práci, kterou mám ještě před sebou.

Vlastníš Ducha svatého? Měli bychom odpovědět. Je-li pro všechny, je zcela určitě i pro mne. Tedy ANO!

A ještě něco: Duch svatý vane kam chce.

Pohané, neznabozi nemají nárok? Ale jistě že ano. Zahynuli by. Jenže nevědí-li, užívají jen ždibec. Neúplně, nekvalitně. U křesťana se čeká a jemu se nabízí *p/nost* využívání dober.

Přesvědčivý důkaz působení Ducha svatého: Byl jsem 14 dní v SV Indii. P. Jan Med. Před 50 lety nic. Čím začít? Ptal jsme se v pátek v nedaleké farnosti biřmovanců: Čím byste začali? Školami? Kostelem? Nemocnicí? Chodit s biblí od domku k domku? Salesiáni začali školami, školami pro všechny - totiž žádní křesťané tam nebyli. A dnes? Církev má vlastní kněze, řeholnice, početné rodiny. Polovina Manipuru, dvě třetiny Nagalandu jsou křesťané. Katedrála v Kohimě v indickém státu Nagaland pojme 3500 sedících a 15000 stojících a je sešroubovaná z trubek, střechu má plechovou a stěny z tenkého litého betonu. Je jí 14 let. Katedrále v Imphalu je něco přes dvacet. Ta církev, chudá a ve velmi svízelných podmínkách, rozkvétá.

Ovoce Ducha - zopakujte si v listu Galat'anům.

Přeji sobě i vám každodenní vítězstvíčka v poznávání nabídky Ducha svatého a jejich šťastné užívání.

Duchu svatý přicházej a přetvářej nás k podobě Ježíše, našeho bratra a Pána, Amen.